Nederland

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVI. ZATURDAG den 16den DECEMBER 1848. No. 51.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 1 December 1848.

ALZOO de persoon van *RUTGERUS HERMANUS ESSER*, alhier woonachtig, verzocht heeft om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slaven genaamd BARTHOLOMEUS, oud 37 jaren, zoon van MARTINA; LINA, oud 2 jaren en FIGARO, oud 4 maanden, kinderen van HELENA, zoo is het, dat de Heer Gouverneur goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 8 December 1848.

ALZOO de persoon van *ESTHER DE MARCHENA*, Weduwe *ABRAHAM NAAR* alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gouverneur dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin SEBEL GIRIGORIE, oud 40 jaren, dochter van GIRIGORIE, zoo is het, dat de Heer Gouverneur goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE Prokureur des Konings acht het noodig allen en eenen iegelyken in deze kolonie te herinneren aan de wet van den 21 December 1810, en aan die van den 22 December 1821 art. 7, door middel der zelver opname in dit Weekblad.

Curaçao den 12 December 1848.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

KOPY.

L. S. Van wegens den WelEdelen Achtbaren Heer den Brigadier Generaal John Thomas Layard, Lieutenant Gouverneur & Commandant & Chef in en over het Eiland Curaçao en onderhoorige Districten Bonaire & Aruba, Vice Admiraal en President van alle hoven &c. &c. &c.

Aan alle degenen die dezen zullen zien ofte hooren lezen (salut) doen te weten.

Nademaal Zyn WelEd. Achtb. bedugt is voor ongelukken en serieuse toevallen, welke het afsteken van voetzoekers, vuurpylen en andere soorten van vuurwerken op de publieke straten ten gevolge zoude kunnen hebben.

Zo is 't dat Zyn WelEd. Achtb. renove rende de publicatie op dato 20 der maand December 1809 ten dezen opzigte gepu bliceerd, goedgevonden heeft te verbieden, zo als verboden word by deze, het afsteken en werpen van voetzoekers, vuurpylen en andere soorten van vuurwerken op de publieke straten, van Willemstad, de Overzyde, Pietermay en Scharlo; zullende die genen die contrarie deze mogten komen te handelen, naar de uiterste strengheid der wetten worden gestraft.

Gegeven onder myn hand en wapen Zegel op het Gouvernements huis, binnen het fort Amsterdam op Curaçao den 21 December in den jare onzes Heeren 1810 en van Zyn Majesteits Regering het een en vyftigste jaar.

(was geteekend) J. T. LAYARD,
Brig. Generaal en
Lieut. Gouverneur.

Ter ordonnantie van
Zyn WelEd. Achtb.
(was geteekend)
W. PRINCE,
a. ged. Sec. & Griff.

Vertaald door my,
(w. g.) A. S. DELVALLE,
Int.

Gepubliceerd binnen het fort Amsterdam, Willemstad, de Overzyde en Pieter May dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE,
a. ged. Sec. & Griff.

Art. 7 der wet van den 22 December 1821.

Wanneer het by het Officie Fiscaal, uit zichzelve, of op hooger bevel, mogt no dig geoordeeld worden de publieke wegen, straten en plaatsen, welke doorgaans op eenig buitengewone voorval door de byeenkomende voorbygangers en anderen, ondoorganglyk worden gemaakt, door het uit een gaan van de zich aldaar bevindende personen onbelemmerd te houden om aldus ongeregeldheden en andere onaangename gebeurtenissen voor te komen, zal een ieder, op de eerste waarschouwing van de bedienden van Policie en Justitie, zich moeten verwyderen, op pœne van als opsettelyk zamenscholers tot verstoring van de rust en goede order aangemerkt, en als zoodanig met geweld uit een verdreven te worden, en des noods gearresteerd om naar bevinding te worden te regt gesteld.

GRIFFIE DER REGTBANK.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 7 December 1848.

BY besluit van de Regtbank dezer kolonie, dd. 14 November ll. No. 7, waarop de vereischte goedkeuring van den HoogEd. Gestr. Heer Gouverneur der kolonie, by dispositie van den 21der gemelde maand No. 465 gevolgd is, is de persoon van *ANNA ELISABETH SCHULER*, Weduwe *MARUGG*, uithoofde harer verkwistende levenswyze, onder curatele gesteld en tot Curator over haar benoemd haar behuwd zoon *JAN VAN RYSSEN*.

De Griffier by de Regtbank voormeld,
A. BEAUJON.

ORANJE HOTEL.

DE debiteuren aan dit Etablissement worden hierby verzocht hunne rekeningen in den loop dezer maand te komen voldoen, ten einde alle onaangenaamheden wegens geregtelyke invordering derzelven te vermyden.

Curaçao den 1 December 1848.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden Weesmeesters van de Nederlandsche Portugesche Israëlitische Gemeente alhier, en in die kwaliteit Testamentaire Executeuren in den boedel en de nalatenschap van wylen den Heer CASPER SCHOONEWOLFF, zullen op Woensdag, den 20 December, vóór het Weeskamers kantoor in de Heere Straat No. 20, by publieke veiling doen verkoopen:

EEN HUIS, gelegen in de Willemstad No. 59; en

EENIG GOUD- EN ZILVERWERK.

Voor informatien wegens de koopconditien vervoege men zich by de ondergeteekenden.

Curaçao den 24 November 1848.
J. VAN J. NAAR.
H. C. HENRIQUEZ.

Te huur of te koop.

HET HUIS No. 14, gelegen op Scharlo, toebehoorende aan
Dew. J. R. LATTE.
Curaçao den 30 November 1848.

VOORTVLUGTIG

REEDS drie maanden, de negerslaaf BICENTO, aankomende den ondergeteekende. Een ieder wordt hierby gewaarschuwd den gemelden slaaf niet optehouden, te herbergen, of op eenige andere wyze behulpzaam te zyn in zyne voortvlugtigheid; zullende degenen, die zich hieraan schuldig maken in regten betrokken worden, en degene, die hem opspoort en ter fiscalaat opbrengt zal eene belooning van *TWINTIG GULDENS* ontvangen.

Curaçao den 1 December 1848.
H. J. HILLE.

GEMENGDE BERIGTEN.

Volgens de *Globe* is in Londen, ten gevolge der onlangs plaats gehad hebbende ongeregeldheden in de voornaamste steden van Europa, een zoo groote voorraad diamanten aanwezig, dat zy byna onverkoopbaar zyn.

De lords der schatkist hebben bevelen uitgevaardigd aan al de departementen onder hun beheer, dat indien eene plaats openvalt, geen bevordering of nieuwe aanstelling geschieden zal, alvorens byzonder onderzoek is gedaan, of er geene afschaffing van dit ambt plaats vinden kan.

De gravin van Neuilly (gewezen koningin der Franschen) alsmede de prins van Joinville en de hertog van Nemours, lyden in dezen oogenblik aan eene zenuwziekte, die een vry ernstig aanzien heeft; men dacht dat zy een gevolg was van de in Engeland heerschende epidemie, maar zeer vermoedelyk zal zy veroorzaakt zyn door gemoedsbezwaren. Wezenlyk gevaar schynt er voor als nog niet te zyn. De koning geniet de beste gezondheid, en wordt door de Engelschen met veel ontzag bejegend. Onlangs kwam hy terug van een bezoek, dat hy by de koningin-weduwe van Engeland had afgelegd; te Harrow werd hy herkend door de leerlingen van het collegie, die zyn rytuig omringden en hem met zoo levendig gejuich begroetten, dat hy zich verpligt achtte uit het rytuig te stappen en hen in eene warme toespraak voor die hartelyke ontvangst te bedanken.—

Herhaaldelyk heeft de koning dergelyke ontmoetingen gehad.

In den avond van 23 October, kwamen ongeveer 700 nationale gardes, van alle wapenen, te Londen aan; den volgenden dag kwamen er weder 500. Deze nationale gardes hebben de meeste merkwaardigheden van Londen in oogenschouw genomen; 400 hunner bezochten de Westminster abdy; eene andere groote afdeeling het nieuwe parlementsgebouw en het Buckingham paleis; het meest echter stonden zy verbaasd over den Teems-tunnel. Ook bezochten 300 gardes de Salle de Valentino en op hunne onverwachte verschyning hief het orkest den marseillaanschen marsch aan, voor welk blyk van beleefdheid zy bedankten, door by hun vertrek eenstemmig aan te heffen het *God save the Queen*.

Volgens *the Morning Post* heeft eene deputatie uit de aanwezige nationale gardes een bezoek afgelegd by Lodewyk-Philips, te Claremont. Zy zyn zeer minzaam ontvangen, doch konde niet aan zyn echtgenoote voorgesteld worden, vermits deze ongesteld was. De nationale gardes besloten binnen kort een tweede bezoek by hem af te leggen en hem dan een adres te overhandigen, waarin zy betuiging afleggen van gehechtheid aan hem en zyn ongeluk betreuren. Reeds moet dit adres zyn opgesteld. De *Morning Post* onthoudt zich van het mededeelen der namen van de leden der deputatie, ten einde hen niet aan gevaren te Parys bloot te stellen. De *Daily-News* beweert echter, dat de nationale gardes slechts Claremont in oogenschouw hebben willen nemen, en geen bezoek by den gewezen koning van Frankryk hebben gebragt. Nadat verschillende nationale gardes den lord mayor van Londen nog een bezoek hebben gebragt, zyn zy den 25sten en 26sten Oct. weder vertrokken.

Op Dingsdag avond, 31 Oct., zal in Exeter-hall te Londen, eene groote byeenkomst van *Vrienden van den Vrede* gehouden worden. De president en vice presidenten van het vrede congres, dat onlangs te Brussel gehouden is, zullen herwaarts komen, om aan de engelsche regering het adres te overhandigen, dat op gemeld congres is opgesteld en waarby de gouvernementen uitgenoodigd worden, de zaak van den vrede zoo veel mogelyk te bevorderen. Genoemde deputatie, die daarna met hetzelfde doel ook naar Parys en Frankfort zal vertrekken, bestaat uit den raadsheer Visschers van Brussel, de heeren F. Bouvet, lid der fransche nationale vergadering, Suringar uit Nederland, Elihu Burritt uit de Vereenigde Staten en Ewart, lid van het parlement, voor Engeland.

Aan de heeren O'Brien en M'Manus moet reeds de zydelingsche kennisgeving zyn gedaan; dat hun het leven zal worden geschonken. Reeds hebben hunne familiën verlof bekomen, om hen in den kerker te bezoeken, en zullen zy eerstdaags naar eene gevangenis in het noorden worden vervoerd.—De veroordeeling van de opstandelingen te Clommel is nu afgeloopen. De by dit geding gemaakte kosten wegens getuigen, die door het gouvernement zyn opgeroepen tot staving van de aanklagten, bedragen £ 17,000. (De straffe des doods uitgesproken tegen Smith O'Brien, Meagher en andere hoofdleiders van den volksopstand in Ierland, is veranderd geworden in die van levenslange gevangenis).

Het voor eenigen tyd in Ierland opgerigte genootschap, hetwelk ten doel heeft, om te bewerken, dat het parlement van het vereenigde koningryk jaarlyks te Dublin vergadere, ter behandeling van iersche aangelegenheden, heeft dezer dagen in de genoemde hoofdstad eene byeenkomst gehouden, en een aan de koningin gerigt verzoekschrift opgemaakt, waarin op zoodanige vergaderingen wordt aangedrongen.

Onder dagteekening van 16 en 19 dezer, zyn te Olmutz twee keizerlyke manifesten verschenen. Het eerste, "aan myn volk" gerigt, schildert het terrorismus dat te Weenen heerscht met harde kleuren af, en geeft het voornemen te kennen, van het oproer door kracht van wapenen te onderdrukken, de moordenaars van Lamberg en Latour te straffen en de aangelegenheden der drukpers, het regt van vereeniging, kortom alle vroegere concessien te regelen. In het tweede manifest worden echter de vryheden des volks weder gewaarborgd, alsmede beloofd, dat met het werk der constitutie zal voortgegaan worden.—Ook wordt in dit manifest gezegd, dat de militaire maatregelen alleen moeten strekken om de orde te herstellen.

Eene deputatie van den gemeente-raad, die met verzoenende bedoelingen naar den keizer was vertrokken, is niet toegelaten en de geheele zending heeft dus tot niets geleid, dan dat Wessenberg, den gedeputeerden schriftelyk kennis gaf, dat zy zich tot Windisch grätz moesten wenden, en dat in Olmutz verder niets voor hen te verrigten was. Op de vraag van den ryksdag, op wiens verantwoording men den toevoer naar Weenen afgesneden had, verklaarde Auersperg dat Windischgratz dit bevolen had.

Op dit oogenblik (30 October) loopen de directe berigten tot den 25sten en behelzen kortelyk het volgende: De stad is van alle kanten ingesloten en zal al zeer spoedig gebrek aan levensmiddelen krygen. Generaal Windischgräts had den 23sten aan de stad 48 uren bedenktyd gegeven en tevens daarby bepaald, dat alle gewapende korpsen en het studenten legioen zouden worden opgeheven; dat verscheidene van de door hem aan te duiden personen zouden moeten uitgeleverd worden; dat gedurende den staat van beleg alle dagbladen zouden gestaakt worden, behalve de *Wiener Zeitung*; dat alle vreemdelingen de redenen van hun verblyf zouden moeten opgeven, en dat die zonder pas zyn, dadelyk de stad verlaten; dat alle clubs ontbonden zyn; dat ieder die zich tegen die maatregelen verzet, of met de wapenen in de hand gegrepen wordt, volgens het krygsregt teregt zal gesteld worden.

De keizer heeft den ryksdag verdaagd en tegen 15 November, te Kremsz, een ruim slot van den bisschop van Olmutz, by eengeroepen. In de omstreken van Schwechat moet een gevecht met de Hongaren zyn voorgevallen en deze zich over de Leitha teruggetrokken hebben.

Generaal Courtais, die nog steeds te Vincennes gevangen zit, zal, zegt men, binnen kort ontslagen worden, vermits er geene beschuldigingen ten zyne laste meer zyn.

Het schynt zeker te zyn dat een contract van vereeniging tusschen de beide takken der familie Bourbon, dezer dagen is geteekend of ten minste bepaald vastgesteld.

Volgens den *Constitutionnel* geeft de heer Dufaure, minister van binnenlandsche zaken, reeds sedert 3 ure des morgens audientie. De sollicitanten zyn er niet minder talryk om.

Men verhaalt, dat aan den gewezen koning Lodewyk Philips eene toelage van 100,000 francs zal verleend worden, om te voorzien in zyn onderhoud en dat van zyn huisgezin.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 December 1848.

ALZOO de persoon van *JACOB VAN JEOSUAH NAAR*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gouverneur dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de hem in eigendom aankomende slaven Mallena, oud 64 jaren, dochter van Belly en Melady, oud 19 jaren, dochter van Mallena, zoo is het, dat de Heer Gouverneur goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, optereoepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 December 1848.

ALZOO de persoon van *ANNA SUSANNA VISSER*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gouverneur dezer kolonie heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slavenjongen Leonardus Andres, oud 9 jaren, zoon van Margaritha Albertina, zoo is het, dat de Heer Gouverneur goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slavenjongen mogt sustineren, optereoepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 December 1848.

NAMENS den Heer Gouverneur wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 23 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet $17\frac{1}{2}$ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

OPROEPING.

DE Commissie van indeeling tot, en vrystelling van de Schutterlyke dienst, hare zitting voor de derde en laatste maal ten Gouvernements huize binnen het fort Amsterdam zullende vervolgen op Maandag, den 18 dezer, des voormiddags te half elf ure, roept dezelve hierby op, alle dienstpligtigen tot de Schutterlyke dienst, die nog niet ingedeeld zyn, ten einde op dien dag vóór haar te verschynen, om, naar gelang hunner woonplaatsen, by de onderscheidene korpsen Schuttery en Landstorm te worden ingeschreven; zullende by die gelegenheid worden toegelaten, de zoodanigen der ingedeelden als anders, die, welke redenen hebben van vrystelling uit de dadelyke dienst, en diensaangaande verzoeken hunne belangen voortedragen.

Curaçao den 11 December 1848.
De Majoor Kommandant van de Schuttery en den Landstorm,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving

WEGENS de levering, by contract, gedurende het aanstaande jaar 1849, voor by het Gouvernement aannemelyke aanbieding, der natemeldene artikelen, welke successivelyk in den loop van dat jaar mogten benoodigd zyn, te weten:

a. *wp. planken en pp. ribben, balken en planken*, ten behoeve der Landsmagazynen.

b. *vlaggen en wimpels*, ten behoeve der forten en batteryen, als:
Nederlandsche $4\frac{1}{2}$ en 3 kleedsvlaggen.
Blaauwe, Roode en Geele 3 kleedsvlaggen,
Nederlandsche en Blaauwe Wimpels per el.

c. *diverse artikelen en versch Schapen of Lamsvleesch*, ten behoeve van het Militaire Hospitaal.

d. *drinkbaar putwater*, ten behoeve der forten Amsterdam en Rif, der bezetting van het fort Beekenburg en van het Militaire Hospitaal.

e. *Mais*, gaaf en droog, leverbaar te Bonaire, en verder

f. *wegens het bakken van Brood*, ten behoeve van het Militaire Garnizoen, enz.

De genen, die hierin gading hebben, gelieven zich op Woensdag, den 27 dezer,

des voormiddags uiterlyk te elf ure, met beslotene biljetten te vervoegen ter opgemelde Administratie, alwaar men zich omtrent de wyze van levering als anderszins, zal kunnen informeren.

Curaçao den 15 December 1848.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving.

TEN behoeve van de onderscheidene lichttoestellen in deze kolonie, voor het jaar 1849, benoodigd zynde eene hoeveelheid van meer of min

450 *Gallons Kokosnootolie,*
te leveren naar gelang van behoeften,

zoo zal de leverancie daarvan worden verleend aan de genen, die voor het Gouvernement het aannemelykste aanbod zullen doen by beslotene biljetten van inschryving, welke op Woensdag, den 27 dezer, tot des voormiddags uiterlyk te elf ure, ter bovengemelde Administratie kunnen worden ingezonden.

Curaçao den 15 December 1848.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

Oproeping van Crediteuren en Debiteuren.

DE Crediteuren en Debiteuren van wylen *CONSTANTINUS LOUIS RöMER* worden hierby opgeroepen en aangemaand, om, binnen den tyd van drie maanden, de eerstgenoemden, hunne schuldvorderingen met derzelver bewyzen ter Weeskamer in te dienen, en de laatstgenoemden, het door hen verschuldigde aan den ondergeteekende te voldoen.

Curaçao den 14 December 1848.
De Weesmeester,
P. COCKBURN PRINCE.

PARA el 1°. de Enero 1849 abriré un establecimiento bajo el nombre de JESURUN y Ca., y el que subscribe es el solo que responde por esta firma.

Curazao 15 de Diciembre de 1848.
Jb. Abm. JESURUN.

MET den 1sten January 1849 zal door den ondergeteekende een Etablissement geopend worden onder de firma van JESURUN & Co., en hy alleen zal verantwoordelyk zyn voor deze firma.

Curaçao den 15 December 1848.
Jb. Abm. JESURUN.

EL Señor J. STORDER, relojero de Paris, ofrece en su arte, sus servicios al Respetable pùblico de esta ciudad.

Vive en Pietermaai, casa de la Señora Viuda Capriles.

Curazao 15 de Deciembre de 1848.

DE Heer J. STORDER, Horologiemaker uit Parys biedt by deze zyne diensten in zyne vak aan de geëerde inwoners dezer stad.

Hy heeft zyne woonplaats op Pietermaai in het huis van Mev. Dew. Capriles.

Curaçao den 15 December 1848.

TEATRO.

Concierto Vocal é Instrumental

Para el Domingo 17 *del corriente en el Teatro en Scharlo.*

PRECIOS.

Entrada General f 2. Los Niños f 1.

Nota. *Los billetes se espenderán en el* Hotel Concordia *i en el* Oranje Hotel.

Se principia á las ocho en punto.

OVERLEDEN in den namiddag van Maandag, den 11 dezer, in den gezegenden ouderdom van 88 jaren 1 maand en 22 dagen, Mevrouw MARIA JOHANNA BEAUJON, Weduwe van den Heer D. BEEVERS.

Curaçao den 15 December 1848.

OVERLEDEN op Donderdag, den 14 dezer, in den ouderdom van 63 jaren 2 maanden en 28 dagen, de Heer CORNELIS SPENCER, gepensioneerd Ambtenaar.

Curaçao den 15 December 1848.

*** *ONDERTROUWD.*

L. G. MOORS
EN
M. L. REED.

Curaçao den 15 December 1848.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie en vrienden.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Elyott.	J. J. Baak.
C. R. Vaerst.	J. W. Binkes.
J. H. Eman.	G. Valentina Delanoy Henriquez.
F. J. Abresch.	Francisco Goicoechea.
K. G. S. Pichot van Slype.	Inocente Lovera.
C. L. van Uytrecht.	M. Ezra.
E. J. Slengarde.	M. M. Penso.
W. Soek.	Saml. Maduro.
G. F. Menge.	Manuel Pinedo Jr.
H. F. A. de Haan.	D. A. H. Senior.
C. J. M. Koopman.	Prudencio Balliz.
Frederik Hueck.	Juan Hilario Boset.
C. van der Ree.	Ambrosio Llamosas.
Arie Cousynee.	

Curaçao den 15 December 1848.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Dec. 11 am. barksch. Lysander, J. Clapp, Boston.
—— — ned. boot Catharina, J. Craane, Bonaire.
—— — am. brik Patapsco, L. Black, New York.
—— — ned. golet Anna, W. H. de Veer, St. Thomas.
—— — gr. golet Lafayette, R. Berch, Rio Hacha.
—— — ned. bark Onderneming, J. H. Ellis, Sto. Dom.
—— 12 ned. golet Ma. Louisa, J. M. Curiel, Bonaire.
—— — eng. golet Rachell, J. Batis, Cuba.
—— — ned. golet Esther, T. Taylor, Barcelona.
—— — am. brik Ormus, R. Smith, Boston.
—— — ned. boot Pieternella, D. Thielman, Bonaire.
—— 13 ned. golet Dorina, J. P. Groos, Pto. Cavello.
—— — sp. golet Grand Canal, B. Puyol, Cuba.
—— — ned. golet Victoria, D. Lopez, Coro.
—— 14 ven. golet St. Celestina, Barcelona.
—— — ned. boot Anthony, R. Boom, Bonaire.

UITGEKLAARD.

—— 8 ned. golet Twee Zusters, J. N. Oduber.
—— 9 eng. bark Sea Flower, W. H. Lawson.
—— — ned. golet Aurora C. M. de Haseth.
—— — ned. golet Phaeton, J. Sterlyn.
—— 11 gr. golet Lafayette, R. Berch.
—— — ned. golet Schoone Sally, L. Sibilly.
—— — ned. bark Bonaire, J. Suares.
—— 12 ven. golet Emma, B. Helfertez.
—— 13 sp. golet Grand Canal, B. Puyol.
—— 15 am. brik Ormus, R. Smith.
—— — gr. golet Candelaria, L. Penalver.

Laatstleden Zondag, den 10, is Z. M. Brik de Merkuur, onder bevel van den Kapitein Luitenant J. van Cats Baron de Raet, van Aruba binnen deze haven aangekomen ; eergisteren Z. M. Transportschip Merwede, onder bevel van den Luit. ter zee 1e. klasse J. Spanjaard, van Suriname, laatst van Coppename ; en gisteren het Kofschip Hunderen, Kapitein K. Ouwehand, van Amsterdam.

Met de Merwede hebben wy het *Surinaamsche Weekblad* tot den 3 dezer ontvangen.

Het berigt der neming van het yzeren stoomschip de Scourge, in de Golf van Maracaibo, door het blokkerende Venezolaansche eskader, is bevestigd geworden. Men zegt dat dit vaartuig te Puerto Cabello is opgebragt.

Sedert eenige dagen loopt hier het gerucht, dat de Haytianen, met eene legermagt van 15,000 man, in aantogt waren, en dat er een gevecht plaats had aan de grenzen van de dominicaansche Republiek, waarin de Dominicanen een verlies van 300 man dooden geleden hebben ; en dat Porto Plata door de Haytianen ingenomen was. Ook zouden alhier twee vaartuigen met vlugtelingen uit de stad Sto. Domingo verwacht worden.

Er worden eerlang twee vaartuigen van Sto. Domingo alhier verwacht, maar of zy emigranten medebrengen, weet niemand ons te zeggen, even min of er eenige zekerheid bestaat in het berigt van het gevecht en der inneming van Porto Plata.— Er is hier een brief van Sto. Domingo van den 27 November jl. ontvangen, waarin van deze gebeurtenissen niets gemeld wordt. Het zal waarschynelyk de overrompeling van Las Matas door de Haytianen zyn, welke vermeerderd en verbeterd is geworden.

Dit is echter waar, dat de President van Hayti het stellige voornemen heeft Sto. Domingo wederom aan Hayti te onderwerpen, en dat hy al zyne krygsmagt naar de oostelyke grenzen byeenbrengt.

Van een ooggetuige weten wy dat de toestand van Sto. Domingo thans zeer beklagenswaardig is. De handel is er geheel en al verloopen, en aan den landbouw wordt nagenoeg niets gedaan. Alles stond er stil, en in de stad Sto. Domingo was er hoegenaamd geene bedryvigheid in eenigen tak van nyverheid te bespeuren. Deze ongelukkige gesteldheid zal ongetwyfeld verslimmeren door den gedreigden aanval van de Haytianen.

Naar men zegt is de Dominicaansche Republiek niet alleen door Engeland maar ook door Frankryk erkend geworden, en dat de gouvernementen dezer landen pogingen zullen aanwenden om den vrede tusschen de Haytianen en de Dominicanen te stichten. De Engelsche Consul Generaal was nog in Sto. Domingo niet aangekomen, doch stond met het eerste pakketschip van December uit Engeland naar zyne bestemming te vertrekken.

OOSTENRYK.

Wy beginnen heden deze rubriek met de vermelding eener gebeurtenis, waardoor welligt de geheele toekomst van Oostenryk zal beslist worden. Weenen namelyk is in vollen opstand en de keizer andermaal op de vlugt. Alvorens tot de byzonderheden van deze katastrophe over te gaan, moeten wy tot regt verstand van dezelve een blik terug slaan op de gebeurtenissen, die dezelve voorbereid hebben.

Gelyk men weet bevatten de Hongaarsche erflanden van het oostenryksche huis, behalve Hongarye zelf, nog de koningryken Slavonië en Croatie. In het midden van Centraal-Hongarye woont de Magyaarsche stam, die uit Tartarye in Europa binnengedrongen en de slavonische stammen aan den Donau met geweld onderwerpende, een ryk stichtte, dat later een eigendom van het huis Habsburg geworden is. Deze Magyaarsche stam is ongeveer 5 millioen zielen sterk en omringd door en vermengd met eene bevolking van ongeveer 6 millioen Slavoniers en byna twee millioen Duitschers. Ook behoort thans Zevenbergen tot Hongarye, met eene even bont door elkander gemengde bevolking van Magyaren, Slavoniers en Duitschers. De Magyaren schreven echter van ouds aan al deze verschillende stammen hunne bevelen voor, die van den Magyaarschen ryksdag te Pesth uitgingen.— Eeuwen duurde deze staat van onderworpenheid van bovengenoemde volksstammen, doch eindelyk ontwaakte het gevoel der nationaliteit en reeds voor eenige jaren vereenigden de Kroaten zich met de Slowaken en het kabinet van Weenen tegen de Magyaren, die wel de vryheid van Hongarye tegen de kroon met moed verdedigden, doch alleen voor zich zelven en met uitsluiting van de omliggende stammen. Hun hoofddenkbeeld was een zuiver Magyaarsch ryk, wel onder de regering van een Duitsch vorst, den keizer van Oostenryk, maar overigens in alles zelfstandig, in wetten, taal, finantien, handel en nyverheid. Reeds gelukte het hun in het jaar 1843, op den ryksdag te Pesth, de officieele Latynsche taal afgeschaft, en daarvoor de Magyaarsche taal in de plaats te krygen. Dit stuitte de Slavoniers en de Illyriers gingen zelfs zoo ver, van de ontbinding der Unie te vragen, waardoor de wederzydsche verbittering nog toenam.— Toen nu de parysche revolutie in February ll. uitbarstte, was juist de ryksdag te Presburg byeen. De oppositieparty der Magyaren was daar sterk vertegenwoordigd en onder de aanvoering van Lodewyk van Kossuth, een man, die voor het denkbeeld van een Magyaarsch ryk dweepte en eene gloeijende welsprekendheid met een doorzettenden geest paarde. Hy en zyne party verzuimden niet van deze gelegenheid gebruik te maken, om alle stammen tot losscheuring van het kabinet van Weenen aan te zetten en de ryksdag geraakte in vuur en vlam. Reeds tydens de Maartrevolutie stelde Kossuth voor, om aan den keizer, voor Hongarye, een byzonder verantwoordelyk ministerie en al die constitutioneele vryheden te vragen, die aan de oostenryksche staten waren toegestaan.—

Dit voorstel werd door den ryksdag aangenomen; doch men ging nu verder en eischte vryheid van drukpers, terugroeping van de hongaarsche regimenten uit Italie, enz., enz. De keizer, die toen zyn ryk van alle kanten bedreigd zag, stond alles toe. Doch zoodra had niet Radetski Lombardye bedwongen en was de slavonische opstand gedempt, of het hof van Weenen trachtte Hongarye voor den keizer te behouden en poogde dit doel door allerhande kuiperijen te bereiken, voornamelyk door Croatie in het geheim tegen Hongarye op te zetten en te ondersteunen, terwyl het openlyk eene onpartydige houding aannam.

Toen alles voor bereid was, wierp het hof in het begin van September het masker af. De ban van Croatie, werd op eens een getrouw dienaar des keizers en stond weldra aan het hoofd van een leger tegenover de bedrogen Hongaren, die aanvankelyk niets tegen hem konden ondernemen en op alle punten geslagen werden. In dezen benarden staat van zaken zond de ryksdag eene deputatie naar den keizer en overhandigde hem een adres, waarin de treurige toestand werd blootgelegd, door een opstand in een gedeelte des lands, welks leiders er openlyk voor uit kwamen, dat zy dien in het belang van het regerend huis en in naam des keizers zelven aangestookt hadden, en dat zy zich verzetteden tegen de door den keizer aan Hongarye verzekerde vryheid en zelfstandigheid. Voorts werd in dat adres verzocht, de terugroeping der hongaarsche regimenten uit Italie en dat de Croatische natie, thans onder een militair despotismus, daarvan mogt bevryd worden, ten einde het zich vryelyk mogt kunnen uiten en hare wettige wenschen aan de hongaarsche wetgeving zou kunnen kenbaar maken.— Ten slotte werd de keizer in dit adres verzocht naar Pesth te komen en daar de handelingen der constitutioneele regering zelf te leiden en te ondersteunen.

Het antwoord des keizers op dit adres was, gelyk men weet, in een ontwykenden geest. Van eene reis naar Pesth kon niets komen, uithoofde van den zwakken staat van Z. M. gezondheid.

Deze handelwys des keizers had een allernoodlottigst gevolg. Vooreerst verbitterde het de meerderheid van de bevolking van Weenen, die zag, hoe de zoogenaamde Camarilla langzamerheid eene reactionnaire crisis voorbereidde, ten andere werkte het de ultra-radicale party in Hongarye in de hand, gelyk men aanstonds zien zal.

Toen de deputatie te Pesth terugkwam, was de gisting in den ryksdag groot. De revolutionaire fractie van het gouvernement had de afscheiding van Oostenryk nog niet openlyk willen proclameren; zy wilde den naam van koning behouden, zonder door hem in hare handelingen belemmerd te zyn. Deze schyn van eerbied, deze laatste bewyzen van onderdanigheid, wettigden in de oogen der menigte de stappen van den ryksdag.

Toen echter de gedeputeerden met het antwoord des keizers terug kwamen, moest men van houding veranderen. Men moest den sluijer afrukken en, of tot de oude onderwerping aan het keizerlyk gezag terugkeeren, of openlyk de scheiding proclameren. De stryd daarover in den ryksdag was hevig. De ministers Bathyani en Deak waren van oordeel, dat de vergadering zich tot den Palatyn, om diens tusschenkomst, moest wenden; Kossuth en Szemeré, de minister van buitenlandsche zaken, raadden tot een beslissenden stap en dat men ten spoedigste tot krachtdadige maatregelen zou overgaan.

Alvorens deze zitting plaats had, gebeurde er iets dat, hoewel van geen invloed op de openbare aangelegenheden, echter de algemeene deelneming in geheel Hongarye in eene hooge mate opwekte. Graaf Szecheny, die sedert twintig jaren met onvermoeiden yver zich voor de vryheid en den roem van zyn vaderland opgeofferd had, doch over de wyze om daartoe te geraken, eene andere zienswyze was toegedaan, achtte de zaak van dat vaderland nu verloren en wierp zich in den Donau, waaruit hy niet dan met moeite kon gered worden. Ten gevolge van deze droevige gebeurtenis en de verdeeldheid, die zich in het ministerie openbaarde, waagde het de radicale party in hetzelve, om den Palatyn om haar ontslag te vragen, wel overtuigd, dat de meerderheid in den ryksdag haar getrouw zou blyven. Zy hoopte, dat de Palatyn dit verzoek om ontslag niet zou durven aannemen en dat zy aan het bewind zou blyven, door dezen stap nog meer versterkt. De Aartshertog Palatyn stelde hare berekening te leur; hy nam het verzoek om demissie aan en deed der vergadering weten, dat hy geneigd was, voor zyne verantwoording het opperbestuur van de zaken op zich te nemen. Dit had de radicale party in den ryksdag niet verwacht; zy verklaarde in eene vry ontstuimige zitting dit besluit als inconstitutioneel, omdat het niet door al de verantwoordelyke ministers gecontrasigneerd was. Er werd eene deputatie benoemd, die den Palatyn den wensch moest te kennen geven, dat het oude ministerie in het bewind zou blyven. De Palatyn ontveinsde niet, dat hy teregt gevoelig was over het gedrag van den ryksdag ten zynen opzigte. Het was de eerste beslissende stap, die hy gedaan had na het begin der crisis; hy had te midden van den storm, die zyn huis en zyn land bedreigde, vastgehouden aan de gedachte, dat, wanneer hy zich wachtte om te vroeg den stortvloed te stuiten, die alles met zich medesleepte, eens de dag zou komen, waarop hy met vrucht zou kunnen optreden om eene transactie tusschen Hongarye en Oostenryk tot stand te brengen. Eene meer beslissende rol op zich te nemen en in zyn persoon een nieuwen koning aan Hongarye te schenken, was hem in zyne positie tot zyne familie, onmogelyk. Tot aan dit tydstip (15 September) had hy steeds getracht tyd te winnen en zooveel mogelyk van onberaden stappen aftehouden. Hy verweet met zekere bitterheid aan de deputatie van den ryksdag haar gebrek aan vertrouwen in zyn persoon. Hy had echter besloten om zyne pligten, tegenover den keizer zoowel als tegenover zyn vaderland, te vervullen.—"Zoo men my van eenigen kant, welke ook, dwingen wil," zeide hy, "verlaat ik Pesth en Hongarye."—Eenige dagen later (25 September) verliet de jonge Palatyn werkelyk het land. Men zegt, dat hy by zyn vertrek nog niet besloten was, wat te doen, en dat hy te Weenen eerst daaromtrent tot eene beslissing kwam. Hoe dit zy, hy nam zyne demissie en vertrok naar zyne landgoederen in Moravie.

Doch het was niet alleen het antwoord des keizers aan de Hongaarsche deputatie, dat de crisis te Pesth uitlokte en verergerde. Gelyk men weet, was de Ban Jellachich met zyne Croaten, den 11den September de Drave gepasseerd. Daar hy op zyn weg geene binderpalen ontmoette, stond hy welhaast op een afstand van weinige uren van Pesth. Zyne nadering was by de ultra-radicale party olie in het vuur en vernietigde de laatste hoop der gematigden. Graaf Bathyani, president van het oude ministerie, trachtte nog een gematigd bestuur te vormen, waarvan de heethoofdige Kossuth en de minister van binnenlandsche zaken, Szemeré, zouden uitgesloten zyn; doch dit werd verydeld door de weigering van den ryksdag te Weenen, om de tweede hongaarsche deputatie te ontvangen; de ryksdag te Pesth toch kon deze beleediging, waarvan al het gewigt voor de hand lag, niet verkroppen en wierp zich op nieuw in de armen van Kossuth, aan wien de meest uitgebreide magt werd toevertrouwd; hy deelde het dictatorschap met zyn ambtgenoot Szemeré en voegde zich zes radicale gedeputeerden toe, om met hen een revolutionnair bestuur te vormen.

Het nieuwe gouvernement nam aldra de meest krachtige maatregelen tot verdediging van Pesth; men trok zoo veel mogelyk alle beschikbare troepen uit de omstreken byeen, en organiseerde de nationale garde.— Doch het was niet alleen tegen den Ban, dat men zich toerustte; de Oostenryksche regering, bemoedigd door den snellen marsch van Jellachich en de tegenwerking, welke de laatste Hongaarsche deputatie te Weenen ondervonden had, meende nu met nadruk te moeten handelen. Men benoemde te Weenen een buitengewonen keizerlyken commissaris, die met volle magt bekleed werd, en de keizer, koning van Hongarye, rigtte zich onmiddelyk in een manifest tot zyn volk.

Deze kommissaris, graaf Lamberg, kwam 29 Sept. te Pesth aan. De radicale party had den avond te voren besloten zich openlyk en met geweld te verzetten tegen het besluit des Keizers en maakte alles gereed, om den buitengewonen commissaris in hechtenis te nemen. Gedurende den nacht werden zeissen en hooivorken aan de boeren in den omtrek rondgedeeld.— Pesth, de nieuwe hoofdstad van Hongarye, gelegen op den linkeroever van den Donau, en Buda, de oude residentie der turksche pachas, vormen te zamen eene stad van ongeveer honderd en vyftig duizend zielen, van welke beide deelen door eene schipbrug vereenigd zyn. Lamberg begaf zich eerst naar het kasteel, op het hoogste gedeelte van Buda gelegen, ten einde met den kommandant van hetzelve, Habrowski, te raadplegen. Hy was zonder escorte; het schynt, dat hy of al het gevaar dat hy liep, niet ingezien heeft, of het door zyne vastberadenheid het hoofd wilde bieden. Nauwelyks had hy het kasteel verlaten, of eene gewapende bende vertoonde zich in het vertrek van Habrowski en eischte ontstuimig den commissaris. Zy doorzochten dit vertrek natuurlyk te vergeefs en de kommandant zelf was op het punt hun slagtoffer te worden. Intusschen trok graaf Lamberg in een huurrytuig over de Donaubrug; hier werd hy door een troep met zeissen gewapend volk omringd en uit zyn rytuig gerukt. Een post van de nationale garde, op het einde der brug geplaatst, bereikte den ongelukkige en trachtte hem te redden; Lamberg vertoonde het rescript des keizers en eischte, dat men hem voor Kossuth brengen zou. Men luisterde niet naar hem en weldra gaf hy, met tallooze wonden overdekt, den geest. Daarna ontkleedde de woeste horde haar slagtoffer, bond een touw om zyne voeten en sleepte het lyk in dien staat door de straten van Pesth.

De verontwaardiging was te Weenen groot. Den 3den October vaardigde de keizer een rescript uit aan den te Pesth vergaderden ryksdag, waarby deze werd ontbonden, zyne besluiten van nul en geener waarde werden verklaard en de Ban van Croatie als gevolmagtigde commissaris des konings van Hongarye benoemd werd. Te gelyk werd by dit riscript de veldtuigmeester baron von Recsey tot hongaarschen eersten minister benoemd, met last, om een nieuw ministerie zamen te stellen.

De hongaarsche ryksdag antwoordde op dit rescript, door zich tot eene nationale vergadering te verklaren; hy bleef permanent en benoemde, onder het dictatorschap van Kossuth een committé van openbaar welzyn; en daar het gevaar des vaderlands op dit oogenblik alle andere overwegingen op den achtergrond drong, vatte alles de wapenen op en trok op tegen den vyand.

Jellachich en zyne armee bevonden zich sedert eenige dagen te Stoelweissenburg. Het schynt, dat de Ban op dit punt onzeker was, of hy op Pesth zou marcheren, of wel den weg naar Raab inslaan, ten einde zyne vereeniging met de oostenryksche troepen te bewerkstelligen. Alvorens hy tot een besluit kwam, had de minister van oorlog Mezzaros, vyf á zes duizend man van den Beneden-Donau ontboden; de jonge bevolking van Pesth, de nationale garde, de gedeputeerden vereenigden zich met deze troepen, die nog versterkt werden door boeren, met zeissen gewapend; en deze geimproviseerde armee tastte den vyand, eenige mylen van Stoelweissenburg, moedig aan, by de moerassen van Valencze. De nationale garde begon het gevecht en had het geluk, door middel van eenige artillerie, de vyandelyke kurassiers op de vlugt en in de moerassen te dryven. Natuurlyk vuurde deze uitslag den moed der Hongaren aan. Na dit gevecht sloeg de Ban den weg naar Raab in, ten einde zich dien op Weenen open te houden en de keizerlyke troepen af te wachten, die zich met hem moesten vereenigen.

Het was ten gevolge van dit gevecht, dat zekere graaf Zichy, die zich naar Stoelweissenburg wilde begeven, door de voorposten werd gevangen genomen en daar men brieven by hem vond, die bewezen, dat hy met Jellachich in verbinding stond, werd opgehangen.

Zoo stonden de zaken, toen twee battaillons italiaansche grenadiers te Weenen bevel ontvingen, om naar Hongarye te vertrekken. Een gedeelte van deze troepen verzette zich tegen deze bestemming en moest dus met geweld tot hun pligt gebragt en door een regiment kurassiers geëscorteerd worden. By de Donaubrug werden zy echter door gewapende boeren opgewacht, die hen niet verder lieten gaan, broederschap met hen maakten en de brug begonnen te vernielen. De nationale garde wendde zich nu ook derwaarts en koos de party van de militairen. De kurassiers, die de brug niet konden overtrekken, werden terug gedrongen.— Daarop ontstond een gevecht tusschen bovengenoemde bataillons, de nationale garde en het volk aan de eene, en eenige andere keizerlyke troepen aan de andere zyde, dat tot den middag voortduurde, waarna het in de stad begon, daar de nationale garde onderling en met de studenten en de boeren slaags raakte. Tegen het vallen van den avond werd het ministerie van oorlog bestormd en de minister van oorlog, graaf Latour, beschuldigd van met den Ban van Hongarye in geheime verstandhouding te staan, op het wreedaardigst vermoord en daarna aan een lantaarnpaal opgehangen.— Den volgenden morgen geraakte ook het tuighuis in de magt des volks, dat zich nu van wapens voorzag.— De ryksdag verklaarde zich permanent. Het ministerie werd ontbonden en de meeste leden van het kabinet hielden zich schuil. De keizerlyke familie verliet in den morgen van den 7 de stad en begaf zich voorloopig naar Lintz. Ook de soldaten vertrokken. Het aantal dooden en gewonden was aanzienlyk, doch is natuurlyk nog niet juist bekend.

Den 8sten was de rust in Weenen hersteld en begon men van lieverlode de barricaden uit den weg te ruimen. De troepen, onder graaf Auersperg, namen eene vaste stelling in op het Belvedere en in de voorstad Renneweg. De ryksdag vaardigde eene proclamatie uit, waarin aan het volk werd bekend gemaakt, dat er een nieuw ministerie was zamengesteld. Er werd een gemeenteraad benoemd, die den 9den in functie trad, terwyl de ryksdag te gelyk hare magt aan een comité van veiligheid overdroeg. Men vernam dat Jellachich met zyn leger Weenen naderde, doch tevens dat Kossuth hem met eene aanzienlyke magt op de hielen volgde. De ontsteltenis was nu algemeen en de welgestelde inwoners verlieten by honderden de stad. De gemeenteraad nam intusschen de krachtigste maatregelen ter verdediging en het kostte alle moeite, om de strydlustige menigte te beletten de Croaten aan te vallen, wier voorposten zich in de nabyheid der stad vertoonden. Den 11den zond men eene deputatie aan Jellachich, om hem te bewegen af te trekken. Zyn antwoord was, dat hy gekomen was, om de anarchie te beteugelen en de monarchie staande te houden.— Later heeft hy verklaard, dat hy op hooger bevel de oostenryksche grenzen genaderd was. Hy bekomt dagelyks versterkingen en ook uit Boheme, Moravië en Galicië komen troepen oprukken, om Weenen in te sluiten. Jellachich heeft zyn hoofdkwartier te Schönbrunn; reeds wordt zyne krygsmagt en die van graaf Auersperg, op 36 à 38,000 man begroot. De keizer bevond zich den 12den te Zelowitz. Eene deputatie van den ryksdag kon ter naauwernood gehoor by hem krygen en moest onverrigter zake terug keeren. Hy liet echter door een zyner hovelingen beloven, dat Jellachich de stad niet zou aanvallen. Zyne vlugt heeft op verre na den indruk niet gemaakt als de eerste keer; men is tamelyk onverschillig omtrent hem geworden.

De boheemsche afgevaardigden by den ryksdag hadden Weenen by de eerste onlusten verlaten. Zy hebben het overgeblevene gedeelte voor onbevoegd verklaard en allen, die met hen hetzelfde gevoelen toegedaan zyn, tot eene byeenkomst te Brunn byeengeroepen.—*Uit de N. R. Courant W. I. Ed. van den 31 Oct.*